

anden Behandling af Forslaget til Finantsloven for 1883—84 maa blive stillet følgende Vædringsforslag, som fremsat efter undertegnede Ministers Begjæring:

ad § 21. III. „De det høiere Undervisningsvæsen og Vidensfabelighed vedkommende Anstalter.“

Nyt Nr. Til en Bibliothekar ved den Arnamagnæanske Haandskriftsamling 2,400 Kr.

Kjøbenhavn, den 20de November 1882.

S. J. Scavenius.

A. Winetén.

Et Folkethingets Finantsudvalg.

Bilag.

Den Arnamagnæanske Stiftelse, der er oprettet ved Testamente af 6te Januar 1730 og Fundats af 18de Januar 1760, jfr. Reskript 24. Septbr. 1772 og Resolution 9. Juni 1850 (se Vinde: Meddelelser 1849—56, S. 777 flg.), bestaar efter Fundatsen dels af en af Islandereren, Professor Arne Magnusson (Arnas Magnæus) efterladte Kapital, som nu udgjør ca. 64,000 Kr., dels af en betydelig Haandskriftsamling (og endel trykte Bøger), som han ved en overordentlig Samlerflid, ved sine Reiser i Island og sine Forbindelser der havde erhvervet. Stiftelsens Formaal angives i Fundatsen (§ 1) at være, at oplyse og til Trykken at befordre Alt, hvad der angaar nordisk Historie, Sprog og Antikviteter, og i Overensstemmelse hermed ere Renterne af Stiftelsens Kapital, foruden til Stipendier for to islandske Studenter, som tildels skulle arbejde for Stiftelsen, væsentlig bestemte til Trykning af Skrifter, vedkommende den nordiske Oldtidsvidenskab (§ 1, 5, 17 flg.; Reskr. 24. Septbr. 1772). I Henhold hertil er der af Kommissionen for det Arnamagnæanske Legat i Tidens Løb udfoldet en ikke ringe Virksomhed ved Udgivelsen af Oldskrifter eller vidensfabelige Værker angaaende den oldnordiske Litteratur; saaledes er der f. Ex. i Marene siden 1877 af Legatet udgivet efternævnte, hvert for sig betydningsfulde Skrifter: Codex Runicus, med en Undersøgelse om Runernes Brug til Skrift udenfor det Monumentale, af P. G. Thorsen, Dr. Kr. Kålunds Bidrag til en historisk-topografisk Beskrivelse af Island i to store Bind, Grágás efter Stadarhólsbók, og første Afdeling af 3die Bind af Edda Snorra Sturlusonar. En for Stiftelsen med dens smaa Pengemidler ikke uvæsentlig Hjælp i denne Henseende har det været og vil det fremtidig være, at den, efter Inddragelsen i 1879 af en Sekretærpost ved Stiftelsen, hvortil der i sin Tid af Finanterne var bevilget 300 Rd. aarlig, tildels kan anvende dette Beløb til Honorarer for Redaktionsarbejde ved Udgivelsen af de af Kommissionen til Trykning befordrede Skrifter, jfr. Resol. 9. Juni 1850 § 7 og Rigsdagstidenden 1879—80, B. S. 826.

Medens Fundatsen af 1760 efter det Anførte, ganske vist med Føie, lægger en særdeles Vægt paa Stiftelsens Virksomhed for Udgivelsen af trykte Skrifter, viser den derimod en forholdsvis ringere Interesse for Haandskriftsamlingen som saadan. Til denne, som skulde forvares paa Universitetets Bibliothek i visse Skabe for sig selv, er der kun bestemt 20 Rd. aarlig, som skulde betales til Underbibliothekaren (Famulus bibliothecæ) for at have den under Opsigt og Ansvar; han skulde have Nøglen til Skabene og, naar det af ham forlangtes, være tilstede for at aabne for Stipendiarerne (§§ 5—8). Denne Ordning, hvorefter Manuskripterne bero paa Universitetsbibliotheket som en særskilt Samling, der ikke er undergivet Universitetsbibliothekarens Forsorg, men alene Underbibliothekarens Opsigt mod det anførte Bederlag af 40 Kr. aarlig, er endnu den bestaaende, dog at de ikke nu opbevares i Skabe, men henstaa i et særskilt Rum paa Universitetsbibliotheket. At der i ethvert Fald for det ommeldte ringe fundatsmæssige Honorar ikke kan fordres eller ventes nogen betydelig Virksomhed for Haandskriftsamlingen, er en Selvfølge. Hvad særlig